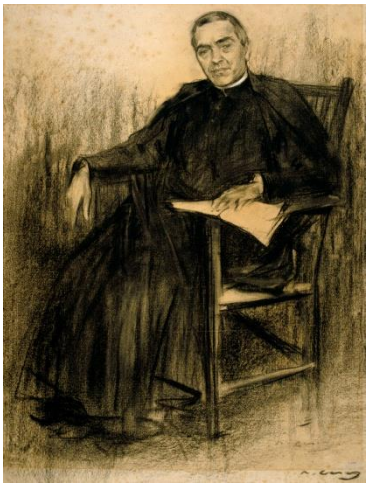

Jacint Verdaguer, retrat de Ramon Casas-Carbó

Commemoració del 114è aniversari del traspàs de

Jacint Verdaguer

Acte d'homenatge a la seva tomba

Diumenge, 12 de juny de 2016

Programa:

A 3/4 de 10. Sortida amb autocar del passeig Santa Mònica, sortida Metro L-3, estació Drassanes. Concentració de cotxes particulars

A les 10. **Cementiri de Montjuïc**. Ofrena floral a les tombes de personalitats que tenen lligams amb Verdaguer:

Ramon Casas-Carbó (Barcelona, 1866-1932). Pintor, dibuixant i cartellista. Commemoració dels cent-cinquanta anys del seu naixement. Nasqué al carrer Nou de Sant Francesc, núm. 11-13; una placa a la façana ho recorda. Féu el famós retratde Verdaguer i el va dibuixar en el seu llit de mort a Vil·la Joana.

Josep Carner i Puigoriol (Barcelona, 1884 – Brussel·les, 1970). Poeta.Va adaptarel text de Verdaguer per a l'òpera *Canigó*, amb música d'Antoni Massana.

Miquel dels Sants Oliver i Tolrà (Campanet, Mallorca, 1864 – Barcelona, 1920). Periodista, assagista, poeta i membre fundador de l'Institut d'Estudis Catalans. Ramon Casas-Carbó li va fer un retrat. Primer editor del llibre *Perles d'Amic i Amat*, de Verdaguer.

Francesc Macià i Llussà (Vilanova i la Geltrú, 1859 – Barcelona 1933). President de la Generalitat de Catalunya. Ramon Casas-Carbó li va fer un retrat.

Dr. Bartomeu Robert i Yarzábal (Tampico, Mèxic, 1842 - Barcelona, 1902). Metge, famós tisiòleg. Amic i metge personal de Verdaguer. Ramon Casas-Carbó li va fer un retrat.

Apel·les Mestres i Onyós (Barcelona, 1854-1936). Artista polifacètic, dibuixant, escriptor, poeta. Amic de Verdaguer. Ramon Casas-Carbó li va fer un retrat.

Àngel Guimerà i Jorge (Santa Cruz de Tenerife, 1845 – Barcelona, 1924), dramaturg i poeta. Un dels màxims exponents de la Renaixença. Ramon Casas-Carbó li va fer un retrat.

Joan Amades i Gelats (Barcelona, 1890 – 1959) destacat etnòleg i folklorista.

Santiago Rusiñol i Prats (Barcelona, 1861 – Aranjuez, Madrid, 1931), pintor, escriptor, periodista, dramaturg, col·leccionista. Va escriure *El místic* obra de teatre inspirada en mossèn Cinto Verdaguer. Ramon Casas-Carbó li va fer un retrat.

A les 12 del migdia:

Acte d'homenatge al poeta Jacint Verdaguer a la seva tomba

(Cementiri de Montjuïc, via Sant Joan, agrupació 9, núm. 1)

-Presentació: **Marcel Fité**, lingüista i escriptor

-Ofrena floral de l'**Ajuntament de Barcelona**

- Ofrena floral d'**Indrets del Record**

- Interpretació de *L'emigrant* per la coral *Poble que canta*

Commemoracions:

- **300 anys dels Decrets de Nova Planta** a la Corona catalanoaragonesa.

- **700 anys de la mort de Ramon Llull**. *Perles del Llibre d'Amic e d'Amat*, glossa poètica de Jacint Verdaguer del *Llibre d'Amic e Amat*, de Ramon Llull.

- Lectura de textos de Verdaguer

- *Verdaguer i la llengua*. Parlament del catedràtic **Dr. Narcís Garolera.**

- Cloenda de l'acte a càrrec d'**un representant de l'Ajuntament de Barcelona**.

- Actuació de **Poble que Canta** ("La Balanguera", "La Muixeranga d'Algemesí", "Els Segadors").

Obsequi als assistents de l'opuscle *Verdaguer i la llengua*, de Narcís Garolera, i d'un dossier de la jornada.

A 3/4 de 3: **Dinar a Arenys de Munt**.

Tarda: Visita al barri de **Torrentbò**, on Verdaguer hi va datar un inspirat poema el 10 de juny de 1885.

Visita a llocs històrics i culturals de la vila d'Areny de Munt.

Tots sou convidats a assistir-hi !

Import autocar i dinar: 35 €
Autocar matí, anada i tornada del cementiri: 10 €

Inscripcions: Indrets del Record, tel. 93 317 84 68
indretsdelrecord@gmail.com
IPECC. Llibreria Clau de Volta

L'aportació de Ramon Casas al Museu d'art Modern de Barcelona. L'any 1909, Ramon Casas va fer donació al Museu de Barcelona d'una col·lecció de dos-cents retrats al carbó de personatges del món cultural, polític, econòmic i social de Catalunya, de la resta de l'Estat i de l'estranger.

Retrats de Ramon Casas-Carbó

Ramon Casas-Carbó. Autoretrat del 1908

Francesc Macià

Miquel dels Sants Oliver

Santiago Rusiñol

Àngel Guimerà

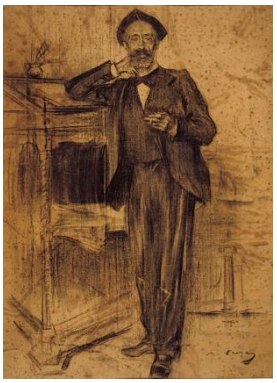
Apel·les Mestres

Dr. Bartomeu Robert

700 anys de la mort de Ramon Llull. Perles del *Llibre d'Amic e d'Amat*, glossa poètica de Jacint Verdaguer del *Llibre d'Amic i Amat* de Ramon Llull.

Entre els textos inèdits que Verdaguer deixà en morir hi havia un poemari fet amb glosses als versicles o poemes en prosa del *Llibre d'Amic i Amat* de Ramon Llull.
El seu primer editor fou Miquel dels Sants Oliver, que l'oferí amb el títol: *Jacint Verdaguer. Perles del "Llibre d'Amic e d'Amat"* de Ramon Llull (edició pòstuma). Amb una Introducció de Miquel dels Sants Oliver. Barcelona: Tip. "L'Avenç", Rambla de Catalunya, 24, 1908.

Fragments de la Introducció de Miquel dels Sants Oliver:

"Una joia brilla especialment entre la profusió de l'immens tresor lul·lià, i aqueixa apareix encastada en el *Blanquerna*."
"Tot s'imposa al llegidor amb forta potència de cosa elemental i d'acte pur, que determinen una identificació perfecta. ¿Com no havia de prendar-se'n, doncs, del flaire d'aquell verger trescentista, el rossinyol de Folgueroles, ni quina ànima poètica com la d'en Verdaguer podia apropiar-se'l i reviure'l en ple XIX segle? (...) Se tracta d'una paràfrasi en vers del llibre lul·lià feta pel darrer gran místic i per un dels darrers grans poetes d'Europa. Plena de dificultats era la tasca empresa per en Verdaguer. En primer lloc, transportar al vers modern la prosa de l'original lul·lià, encara que recordi, de lluny, la forma hebraica, versiculada i de paral·lelisme."

"Qui com ell ha sabut rompre la monotonia rectilínia del català empobrit, tornant-li les corbes gracioses i el ritme onejant i harmoniós de la bona època? En Verdaguer havia nascut per a repastar i ablanir la llengua nostra, marcida i petrificada. (...) la paraula viva d'en Verdaguer respon a la paraula viva dels capítols essencials de *Blanquerna*."

17. *Els ulls i la memòria de l'amic*
escatiren fortment una vegada:
deien els ulls que el veure l'Estimat
és millor que tenir-ne recordança,
i deia la memòria que per ella
se'n puja l'aigua als ulls i el cor d'inflama.

167. *El foc de l'amor,*
si voleu vosaltres,
a mon cor veniu
a encendre les llànties;
veniu a mos ulls,
si voleu de l'aigua;
trobareu-hi prou
dues fonts de llàgrimes;
si cançons voleu,
cançons i corrandes,
a dintre mon front
n'hi ha una niuada.

51. -*Què és l'amor mia?-*
deia l'Amic a l'Amat;
i l'Amat li responia:
-Ta amor és segell daurat
que impresos mostra a les gents
mos honraments.

300 anys dels decrets de Nova Planta a la Corona catalanoaragonesa.

Els decrets de Nova Planta

Els decrets de Nova Planta són un conjunt de tres decrets signats per Felip V després que, dins l'anomenada Guerra de Successió, les seves tropes ocupessin militarment els regnes i territoris de la Corona d'Aragó que no depenien del Consell d'Itàlia. Amb aquestes lleis el monarca borbònic s'arrogà la sobirania dels regnes invocant un dret diví. S'imposà un règim de secretaries d'Estat executiu i jeràrquic que es fonamentava en darrer terme en la «reial voluntat» del monarca com a font de tota sobirania. Així mateix, invocant el «dret de conquesta», acusant-los de «rebel·lió» i manifestant la voluntat de reduir tots els seus estats a les lleis de Castella, foren abolits els Furs i les Constitucions dels estats de la Corona d'Aragó i quedaren derogades també les institucions pròpies que vetllaven pel seu acompliment.

Els decrets es promulgaren en les dates següents:

- El Decret de Nova Planta que afectava el Regne de València i Aragó es va promulgar el 29 de juny de 1707.

- El Decret de Nova Planta específic pel Principat de Catalunya, el 9 d'octubre de 1715, editat el 16 de gener de 1716.

- El Decret de Nova Planta de Mallorca, el 28 de novembre de 1715, editat el 16 de març de 1716.

La Nova Planta troba la seva expressió definitiva en les anotacions de Felip V en els decrets de 1707 que abolien els furs dels regnes d'Aragó i de València. Els decrets significaren la fi de les institucions pròpies dels països de la Corona catalanoaragonesa. L'ocupació militar de la Corona d'Aragó i, en conseqüència, l'aplicació dels decrets va representar la pràctica dels plans del Memorial Secret de Gaspar de Guzmán, comte duc d'Olivares, al rei, per a *"reducir estos reinos de que se compone España al estilo y leyes de Castilla sin ninguna diferencia"* (1625).

Amb els decrets de Nova Planta, el primer rei de la casa de Borbó va seguir, de fet, la política aplicada a la Catalunya Nord pels seus avantpassats, francesos, des del Tractat dels Pirineus i la concepció absolutista del poder de la monarquia.

Amb els decrets de Nova Planta va desaparèixer el que caracteritzava el sistema de relacions polítiques: la sobirania compartida entre la monarquia i els estaments, exercida a través de les Corts i de l'aplicació de les Constitucions i privilegis.

NVEVA PLANTA
DE LA
REAL AVDIENCIA
DEL
PRINCIPADO
DE
CATALVÑA,
ESTABLECIDA POR
SV MAGESTAD,
CON DECRETO DE DIEZ Y SEIS DE
Enero de mil setecientos y diez y seis.